

1309

ZARZĄDZENIE Nr 140 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 października 1953 r.

w sprawie przekazania Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej ustalania niektórych cen.

Na podstawie § 5 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski Nr A-57, poz. 722) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przekazuje się Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej ustalanie cen wstępu na wszystkie imprezy sportowe z wyjątkiem imprez centralnych, organizowanych przez Państwowe Przedsiębiorstwo Imprez Sportowych.

2. Ceny wstępu na imprezy centralne organizowane przez Państwowe Przedsiębiorstwo Imprez Sportowych

ustala Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej w porozumieniu z Państwową Komisją Cen.

§ 2. Ceny wstępu na imprezy sportowe powinny być ustalane w zasadzie na dotychczasowym poziomie.

§ 3. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej może przekazać swoje uprawnienia określone w § 1 ust. 1 wojewódzkim, powiatowym oraz miejskim komitetom kultury fizycznej, jak również poszczególnym zrzeszeniom sportowym.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 13 września 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. K. Rokossowski
Marszałek Polski

1310

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 30 września 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 28 września 1951 r. w sprawie zasad tworzenia oddziałów zaopatrzenia robotniczego oraz ich organizacji.

Na podstawie § 1 ust. 2 i § 3 uchwały nr 118 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. w sprawie zasad prowadzenia stołówek pracowniczych i tworzenia oddziałów zaopatrzenia robotniczego (Monitor Polski Nr A-19, poz. 246) zarządza się, co następuje:

W § 2 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 września 1951 r. w sprawie zasad tworzenia oddziałów

zaopatrzenia robotniczego oraz ich organizacji (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-87, poz. 1203, z 1952 r. Nr A-90, poz. 1407 oraz z 1953 r. Nr A-26, poz. 302 i Nr A-71, poz. 859) dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
„11) Leśnictwa”.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr

1311

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 30 września 1953 r.

w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski Nr A-57, poz. 722) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o uchwale Rady Ministrów bez bliższego określenia należy przez to rozumieć uchwałę nr 701 Rady Ministrów

z dnia 24 września 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen produktów nietypowych oraz opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1304).

§ 2. Ustalanie cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami, wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspo-

łącznionej, przekazuje się ministrom, którym podlegają przedsiębiorstwa wytwarzające produkty nietypowe lub świadczące nietypowe usługi.

§ 3. Ceny i opłaty, o których mowa w § 2, ustalane będą zgodnie z przepisami uchwały Rady Ministrów.

§ 4. 1. Ceny, o których mowa w § 2, z wyłączeniem produktów określonych w § 3 uchwały Rady Ministrów, ustalane będą:

- 1) w przypadku gdy wartość całego zamówienia nie przekracza 10.000 zł — przez dostawcę w uzgodnieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala ministerstwo, któremu podlega dostawca, w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca;
- 2) w przypadku gdy wartość całego zamówienia przekracza 10.000 zł — przez ministerstwo, któremu podlega dostawca, w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego.

2. Ministrowie, którym podlegają dostawcy, mogą w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustalić wyższe granice niż określone w ust. 1 pkt 1 dla ustalenia cen w drodze uzgodnienia między dostawcą a odbiorcą.

§ 5. Ceny produktów określonych w § 3 uchwały Rady Ministrów ustalane będą przez dostawcę w porozumieniu z odbiorcą. W razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala ministerstwo, któremu podlega dostawca, po zasięgnięciu opinii ministerstwa, któremu podlega odbiorca.

§ 6. Właściwi ministrowie wydadzą w terminie do dnia 15 grudnia 1953 r. uzgodnione z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego zarządzenia ustalające:

- 1) bliższe określenie nietypowych wyrobów, o których mowa w § 1 uchwały Rady Ministrów;
- 2) wzory kalkulacji dostosowane do specyfiki branżowej;
- 3) bliższe określenie przypadków, jakie należy uznać za wyjątkowe w rozumieniu § 3 uchwały Rady Ministrów;
- 4) terminy sporządzania przez dostawców kalkulacji, ich zatwierdzania i uzgadniania;
- 5) tryb składania wniosków o zatwierdzenie kalkulacji, ich rozpatrywania oraz uzgadniania.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 13 września 1953 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

1312

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO

z dnia 11 września 1953 r.

w sprawie zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Maszynowego.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 16 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami (Monitor Polski Nr A-9, poz. 82) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy następujących opakowań wypożyczanych i sprzedawanych, używanych przy dostawach towaru produkcji krajowej, dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Maszynowego:

1) opakowań wypożyczanych:

- a) bębny do kabli,
- b) skrzynie specjalne do łącznic telefonicznych, stojaków pomiarowych i aparatów rentgenowskich,
- c) skrzynie specjalne do maszyn włókienniczych, aparatów lamelkowych, radiatorów, odbłyśków i części maszyn,
- d) skrzynie specjalne do baterii trakcyjnych i płyt akumulatorowych,
- e) skrzynie specjalne do obrabiarek,
- f) skrzynie specjalne do narzędzi,
- g) skrzynie specjalne do wyrobów elektrotechnicznych, precyzyjnych, optycznych i pomiarowych,
- h) skrzynie grubościennne (o ściankach grubości powyżej 26 mm),

- i) opakowania siewników, żniwiarek, kosiarek i snopowiązałek,
- j) beczki żelazne,
- k) butle stalowe do tlenu,
- l) worki jutowe;

2) opakowań sprzedawanych:

- a) skrzynie nie wymienione w pkt 1,
- b) klatki drewniane z wyjątkiem klatek do silników,
- c) szpule do drutów nawojowych.

2. Do skrzyń specjalnych (ust. 1 pkt 1 lit. b) — g) zalicza się skrzynie wykonane do transportu określonego artykułu, dodatkowo wewnątrz wyposażone bądź zaopatrzone w szczególne urządzenia lub umocnienia.

§ 2. Za dostawcę uważa się podległy Ministrowi Przemysłu Maszynowego zakład, który zapakował towar oraz dokonał wysyłki lub wydania towaru w opakowaniu, za odbiorcę zaś — zakład, na który wystawiona jest faktura za dokonaną dostawę towaru.

II. Przepisy wspólne dla opakowań wypożyczanych i sprzedawanych.

§ 3. 1. Opakowania należy starannie zabezpieczyć przed kradzieżą, uszkodzeniami, ogniem, szkodliwymi warunkami atmosferycznymi itp.